

Anonimizēta versija

Tulkojums

C-112/22 – 1

Lieta C-112/22

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2022. gada 17. februāris

Iesniedzējtiesa:

Tribunale di Napoli (Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 16. februāris

Apsūdzētā:

CU

[..]

TRIBUNALE DI NAPOLI [NEAPOLES TIESAS]

**SEZIONE DEL GIUDICE PER LE INDAGINI PRELIMINARI [pirmstiesas
izmeklēšanas tiesneša palāta]**

IX birojs

Pirmstiesas sēdē tiesnesis [..]

[omissis: procedūra]

KONSTATĒ

[omissis: procedūra]

Apsūdzētā: CU [omissis: apsūdzētās un pārstāvja dati]

Cietusī persona: *Ministero dell'Economia e delle Finanze* [Ekonomikas un finanšu ministrija] [omissis: pārstāvis].

1. TIESVEDĪBA PAMATLIETĀ

(skat. Tiesas Reglamenta 94. pantu un Ieteikumu 22. punkta 1. apakšpunktu)

1. *Apsūdzība*

Noziedzīgs nodarījums, kas ir paredzēts un sodīts **2019. gada 28. janvāra Dekrētlukuma Nr. 4, kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar 2019. gada 28. marta Likumu Nr. 26), 7. panta 1. punktā**, par nepatiesu ziņu sniegšanu, iesniedzot 2020. gada 27. augusta pieteikumu pabalstam “pamata ienākumi” (“*reddito di cittadinanza*”), nepatiesi apliecinot, ka pieteikuma iesniegšanas brīdī [apsūdzētā] izpildīja nosacījumu par dzīvesvietu Itālijā desmit gadu laikā, lai gan pirmā dzīvesvieta Neapolē ir bijusi 2012. gada 29. martā [...], tādējādi nepamatoti iegūstot pabalsta summas kopumā 3414,40 EUR apmērā.

[..]

2. *Īss procedūras izklāsts*

* Ar lūgumu nodot lietu iztiesāšanai, kas iesniegts 2021. gada 1. decembrī, *Pubblico Ministero della Procura della Repubblica presso il Tribunale di Napoli* [Republikas prokuratūras pie Neapoles tiesas prokurors] [...] lūdza saukt apsūdzēto pie kriminālatbildības par minēto apsūdzību.

Pirmstiesas izmeklēšanas tiesnesis pirmstiesas sēdes datumu noteica 2022. gada 8. februārī.

[*omissis*: procedūra]

Šodienas sēdē [*omissis*: procedūra] tiesnesis pieņēma lēmumu par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanu Eiropas Savienības Tiesā, lai tā sniegtu interpretāciju.

2. VALSTS TIESĪBAS

(skat. Tiesas Reglamenta 94. pantu un Ieteikumu 22. punkta 2. apakšpunktu)

1 *Atbilstošās valsts tiesību normas*

Decreto-legge 28 gennaio 2019 n. 4, convertito con modificazioni dalla legge 28 marzo 2019 n. 26 (2019. gada 28. janvāra Dekrētlukuma Nr. 4, kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar 2019. gada 28. marta Likumu Nr. 26) 7. panta 1. punkts

7. panta (Sodi) 1. punktā ir paredzēts: *Ja vien rīcība neveido smagāku noziegumu, par nepatiesu ziņu sniegšanu vai viltoto dokumentu vai nepatiesas ziņas sniedzošo dokumentu izmantošanu, vai par sniedzamās informācijas noklusēšanu ar mērķi*

nepamatoti saņemt 3. pantā paredzēto pabalstu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no diviem līdz sešiem gadiem.

Noziedzīga nodarījuma sastāvu definējošās tiesību normas darbības joma ir jāanalizē, skatot šo normu kopā ar šī dekrētikuma 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

*2. panta (Pabalsta saņēmēji) 1. punktā ir noteikts: Pabalstu “pamata ienākumi” piešķir mājsaimniecībām, kuras pieteikuma iesniegšanas brīdī un visā pabalsta izmaksas laikā kumulatīvi atbilst šādiem nosacījumiem: a) attiecībā uz pilsonības, dzīvesvietas un uzturēšanās prasībām mājsaimniecības loceklim, kas pieprasa pabalstu, ir **kumulatīvi** jābūt: 1) Itālijas vai Eiropas Savienības valsts pilsonībai, vai, atbilstoši 2007. gada 6. februāra Likumdošanas dekrēta Nr. 30 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajam, šādas personas ģimenes loceklim, kuram ir uzturēšanās tiesības vai pastāvīgās uzturēšanās tiesības, vai trešās valsts pilsonim, kuram ir ES pastāvīgās uzturēšanās atļauja; 2) **dzīvesvietai Itālijā vismaz 10 gadus, no kuriem pēdējo divu gadu laikā, skaitot no pieteikuma iesniegšanas brīža un uz visu pabalsta izmaksas laiku, dzīvesvietai Itālijā ir jābūt nepārtrauktai.***

Skatot abas tiesību normas kopā, veidojas noziedzīga nodarījuma sastāvs, kurā tiek apsūdzēta apsūdzētā persona, kas 2020. gada 27. augustā iesniedza pieteikumu pabalstam “pamata ienākumi”, apliecinot, ka pieteikuma iesniegšanas brīdī izpildīja prasību par desmit gadu ilgo dzīvesvietu Itālijā, lai gan tās pirmā dzīvesvieta [Itālijā] ir reģistrēta 2012. gada 29. martā.

Nevar arī apgalvot, ka faktiskās dzīvesvietas esamība (un tātad iespēja, ka persona jau dzīvoja [Itālijā] pirms šī datuma, lai gan tas nebija norādīts attiecīgajos reģistros) nav tikusi izmeklēta, jo [...] CU apgalvo, ka ieradās Itālijā 2012. gada februārī [...].

2 Atbilstošā valsts tiesu prakse

Noziedzīgs nodarījums, kuru veido nepatiesu ziņu sniegšana par 10 gadus ilgo dzīvesvietu [Itālijā], nav veidojis apkopoto *Corte di Cassazione* [Kasācijas tiesas] spriedumu priekšmetu un pirmās un otrās instances tiesu praksē nav konstatēti precedenti, kuri varētu būt būtiski nolēmuma pieņemšanai.

Turpmāk ir izklāstīti likumības un konstitucionalitātes pārbaudes precedenti, attiecīgi: a) par to, kā ir interpretējama prasība par nodoma saņemt pabalstu esamību, sniedzot nepatiesas ziņas Dekrētikuma Nr. 4/2019 7. panta izpratnē, b) par atzīto Lombardijas reģiona reģionālā likuma neatbilstību konstitūcijai daļā, kurā piekļuvei subsidētā mājokļa pabalstam ir paredzēts nosacījums par vairāk nekā piecu gadu uzturēšanās ilgumu, un c) par atzīto Dekrētikuma Nr. 4/2019 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta atbilstību konstitūcijai daļā, kurā no pabalsta saņēmējiem ir izslēgti vienotās darba atļaujas un vismaz viena gada uzturēšanās atļaujas turētāji.

a) Corte di Cassazione 3. palātas 2021. gada 15. septembra spriedums Nr. 44366 [..]

2019. gada 28. janvāra Dekrētikuma Nr. 4, kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar 2019. gada 28. marta Likumu Nr. 26, 7. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu veido nepatiesu faktu norādes pašdeklarācijā, kuras mērķis ir iegūt pabalstu “pamata ienākumi”, vai sniedzamās informācijas noklusēšana, arī daļējā, nolūkā saņemt pabalstu, kuru pretējā gadījumā nebūtu tiesību saņemt. (Motīvu daļā *Corte di Cassazione* ir paskaidrojusi, ka ar frāzi “ar mērķi nepamatoti saņemt [..] pabalstu” likumdevējs ir domājis ar konkrētām norādēm definēt kaitīgo raksturu, kas izriet no nepatiesu ziņu sniegšanas vai informācijas noklusēšanas, ierobežojot šādas rīcības būtiskumu tikai ar gadījumiem, kuros pieprasītājam ir bijis nodoms saņemt pabalstu, kuru tas nebūtu tiesīgs saņemt).

b) Corte Costituzionale [Konstitucionālās tiesas] 2020. gada 28. janvāra spriedums Nr. 44

Lombardijas reģiona reģionālā likuma Nr. 16/2006 22. panta 1. punkta b) apakšpunkts, daļā, kurā piekļuvei valsts subsidētā mājokļa pabalstam ir paredzēts nosacījums par vairāk nekā piecu gadu ilgu dzīvesvietu (vai nodarbinātību) reģionā, ir pretrunā Konstitūcijas 3. panta pirmajā daļā paredzētajiem vienlīdzības un pamatotības principiem, jo rada nepamatotu atšķirīgu attieksmi, nelabvēlīgi ietekmējot gan [Itālijas] valstspiederīgos, gan ārvalstniekus, kuri neatbilst minētajam nosacījumam, kā arī [pretrunā] Konstitūcijas 3. panta otrajā daļā paredzētajam faktiskās vienlīdzības principam, jo šāds nosacījums ir pretrunā valsts subsidēto mājokļu sociālajai funkcijai.

c) Corte Costituzionale 2022. gada 25. janvāra spriedums Nr. 19

Jautājumi par Dekrētikuma Nr. 4/2019 (Steidzami noteikumi pamata ienākumu un pensiju jomā), kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar Likumu Nr. 26/2019, 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta 1. ievilkuma – daļā, kurā no pabalsta “pamata ienākumi” ir izslēgti Likumdošanas dekrēta Nr. 286/1998 5. panta 8.1. punktā minētās vienotās darba atļaujas turētāji vai Likumdošanas dekrēta Nr. 286/1998 41. pantā minētās vismaz viena gada uzturēšanās atļaujas turētāji – atbilstību Konstitūcijai ir nepamatoti. Pamata ienākumi ir nevis tikai pasākums nabadzības apkarošanai, bet gan dažādo un sarežģītāko aktīvās darba politikas un sociālās integrācijas mērķu sasniegšanai. Tā kā tā laika horizonts nav īstermiņa, tiesību pastāvīgi uzturēties Itālijā esamība nav prasība, kurai nav saiknes ar paredzētā pabalsta jēgu.

3. ATBILSTOŠĀS EIROPAS SAVIENĪBAS TIESĪBU NORMAS

(skat. Tiesas Reglamenta 94. pantu un Ieteikumu 23. punktu)

Līguma par Eiropas Savienības darbību 18. pants.

Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. pants.

Regulas (ES) Nr. 492/11 7. panta 2. punkts.

Direktīvas 2003/109/ES 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts.

Direktīvas 2011/95/ES 29. pants.

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. pants.

Eiropas Padomes Sociālās hartas 30. un 31. pants.

4. ĪSS PAMATLIETAS FAKTISKO APSTĀKĻU IZKLĀSTS

(skat. Tiesas Reglamenta 94. pantu un Ieteikumu 22. punkta 3. apakšpunktu)

INTERPRETĀCIJAS LŪGUMS:

Rodas šaubas, vai valsts tiesiskais regulējums – kurā piekļuvei tādām atbalsta instrumentam kā pabalsts “pamata ienākumi”, kas ir domāts minimālā iztikas līmeņa nodrošināšanai, ir paredzēta dzīvesvieta [Itālijā] desmit gadu laikā (no kuriem pēdējos divus gadus nepārtraukti) – ir pretrunā iepriekš minētajās Savienības tiesību normās paredzētajiem principiem, jo trešās valsts valstspiederīgajam, arī ar pastāvīgās uzturēšanās atļauju, ir paredzēta atšķirīga attieksme salīdzinājumā ar valsts teritorijā dzīvojošajām personām?

Šāds uzskats radās, jo pabalsts, kuru veido “pamata ienākumi”, ietilpst vienā no trim kategorijām, kas ir paredzētas Direktīvas 2003/109 11. panta 1. punkta d) apakšpunktā (sociālā nodrošināšana, sociālā palīdzība un sociālā aizsardzība, kā noteikts valsts tiesību aktos).

Turklāt nav piemērojams šī panta 4. punkts, jo nav konstatējams, ka Itālijas valsts, pieņemot tiesisko regulējumu pamata ienākumu jomā, būtu izteikusi gribu ierobežot vienlīdzīgu attieksmi attiecībā uz sociālo palīdzību un sociālo aizsardzību līdz pamata pabalstiem. Turklāt šāds izņēmums katrā ziņā nebūtu spēkā, jo 2019. gada Dekrētlukuma Nr. 4 1. panta 1. punkta pēdējā teikumā ir paredzēts, ka *pamata ienākumi ir pamata pabalsts pieejamo resursu robežās*.

Turklāt tiesvedībā, kas tika uzsākta pēc *Tribunale di Bolzano* [Bolcāno tiesas] lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, ar 2012. gada 24. aprīļa spriedumu (lieta C-571/10) Eiropas Savienības Tiesa noteica, ka *Provincia autonoma di Bolzano* [Bolcāno autonomās provinces] tiesiskais regulējums mājokļa pabalsta jomā, daļā, kurā bija paredzēta nelabvēlīgāka attieksme pret pastāvīgajiem iedzīvotājiem – ārvalstniekiem, kas nav Eiropas Savienības pilsoņi, bija pretrunā Savienības tiesībām (it īpaši Direktīvas 2003/109 1. panta 1. punkta d) apakšpunktam, kurā ir paredzēta vienlīdzīga attieksme sociālā nodrošinājuma, sociālās palīdzības un sociālās aizsardzības ziņā).

ES Tiesa ir iekļāvusi starp sociālajām priekšrocībām, kurām saskaņā ar Regulas Nr. 492/01 par darbinieku brīvu pārvietošanos 7. panta 2. punktu ir jābūt atzītām arī darbiniekiem no citām dalībvalstīm, arī Beļģijas *Minimex*, kas ir sociālās palīdzības pabalsts, kurš ir pielīdzināms Itālijas pabalstam “pamata ienākumi” (spriedumi 249/83 un 122/84).

Turpretim attiecībā uz iesniedzējtiesā izskatāmajā tiesvedībā būtisko tiesību normu nav konstatēts neviens Eiropas Savienības Tiesas nolēmums.

Eiropas Savienības tiesību interpretācija ir būtiska lēmuma pieņemšanai, jo likuma normas, kurā piekļuvei pabalstam “pamata ienākumi” ir paredzēta dzīvesvieta [Itālijā] desmit gadu laikā, nepiemērošana pretrunas Eiropas Savienības tiesībām dēļ atceltu nosacījumu, kas ir piemērojams apsūdzētās personas izdarītajai faktu deklarācijai ar krimināltiesisko atbildību. Faktiski, ja tiesību norma, kas attiecas uz pienākumu deklarēt desmit gadus ilgo dzīvesvietu [Itālijā], netiktu piemērota, vairs nebūtu nepatiesu ziņu sniegšanas nozieguma sastāva, kas ir definēts Dekrētlukuma Nr. 4/2019 7. panta 1. punktā paredzētajā tiesību normā. Tas varētu būt uzskatāms par *abolitio criminis* gadījumu, piemērojot principu par labvēlīgākas krimināltiesību normas atpakaļejošo spēku.

Šīs tiesas nolēmums tādējādi varētu tikt mainīts no brīvības atņemšanas soda no diviem līdz sešiem gadiem (par aptuveni 3000 EUR pabalsta saņemšanu) piespriešanas uz attaisnojošu spriedumu, jo fakts neveido likumā paredzēto noziedzīga nodarījuma sastāvu.

Interpretācijas jautājuma risinājums ir īpaši būtisks, jo, kā jau minēts iepriekš, apsūdzētā ir atzinusi, ka ieradās Itālijā mazāk nekā desmit gadus pirms pabalsta pieteikuma iesniegšanas, un tāvad šai tiesai ir liegts argumentēt, ka faktiskais dzīvesvietas ilgums netika noskaidrots.

5. PAMATLIETAS PUŠU GALVENIE ARGUMENTI

(skat. Tiesas Reglamenta 94. pantu un Ieteikumu 23. punktu)

Puses [...] pievienojas šīs tiesas iniciatīvai vērsties Tiesā ar šādiem prejudiciāliem jautājumiem, uzskatot, ka šaubas par pretrunas esamību starp tiesvedībā būtisko valsts tiesību normu un minētajām Savienības tiesību normām ir pamatotas.

6. IESNIEDZĒJTIESAS VIEDOKLIS

(skat. Tiesas Reglamenta 94. pantu un Ieteikumu 24. punktu)

Tiesiskajā regulējumā paredzētā prasība par 10 gadus ilgo dzīvesvietu [Itālijā] (pēdējo divu gadu laikā nepārtraukti) nelabvēlīgi ietekmē tādas personas, kuras nav ES dalībvalstu pilsoņi un kurām Savienības tiesiskajā regulējumā ir paredzēta īpaša aizsardzība, kā pastāvīgie iedzīvotāji, kuri var iegūt tiesības pastāvīgi

uzturēties ES valstī pēc piecu gadu uzturēšanās uzņemtajā dalībvalstī, piemēram, Itālijā (ES Direktīva 2003/109, 4. pants). Tas pats attiecas uz itāļiem, kuri atgriežas Itālijā pēc uzturēšanās perioda citā ES dalībvalstī (spriedums C-370/90). Tiek diskriminētas arī personas ar bēgļa statusu, attiecībā uz kurām ES Direktīvas 2011/95 29. pantā ES dalībvalstīm ir paredzēts pienākums nodrošināt nepieciešamo sociālo palīdzību ar tādiem pašiem nosacījumiem kā ES dalībvalsts valstspiederīgajiem.

Turklāt nešķiet, ka līdzīgs ierobežojums būtu paredzēts kādā līdzīgā Eiropas valstīs ieviestajā sociālās palīdzības instrumentā.

Ar 2020. gada 14. aprīļa skaidrojošo apkārtakstu *Ministero del Lavoro* [Darba lietu ministrija] pat uzskatīja par nepieciešamu izteikties, lai mudinātu iedzīvotāju reģistra dienestus lūgt pabalsta “pamata ienākumi” saņēmējiem pierādīt 10 gadus ilgo faktisko dzīvesvietu [Itālijā] (kā arī nepārtrauktību divu gadu laikā), proti, kas būtu pierādāma arī ar faktiem, pretēji publiskajiem reģistriem, turklāt uzsverot, ka dzīvesvietas konstatējums tikai no iedzīvotāju reģistra varētu būt nelikumīgas izmantošanas avots. Apkārtakstā ir pat ietverta atsauce uz *Corte Costituzionale* 2020. gada spriedumu Nr. 44, norādot, ka Konstitucionālā tiesa ir noteikusi ļoti stingrus ierobežojumus iespējai paredzēt pārāk ierobežojošus dzīvesvietas nosacījumus piekļuvei pabalstiem vai primāra rakstura atbalstam.

7. PREJUDICIĀLIE JAUTĀJUMI EIROPAS SAVIENĪBAS TIESAI

(skat. Tiesas Reglamenta 94. pantu un Ieteikumu 26. punktu)

Ar šādu pamatojumu saskaņā ar LESD 267. pantu tiesa nolemj:

Eiropas Savienības Tiesai tiek uzdoti šādi prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai Savienības tiesības un it īpaši Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 18. pants, Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 45. pants, Regulas (ES) Nr. 492/11 7. panta 2. punkts, Direktīvas 2003/109 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts, Direktīvas 2011/95 29. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. pants, Eiropas Padomes Sociālās hartas 30. un 31. pants nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir ietverts 2019. gada 28. janvāra Dekrētikuma Nr. 4, kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar 2019. gada 28. marta Likumu Nr. 26, 7. panta 1. punktā, to skatot kopā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, daļā, kurā piekļuvei pabalstam “pamata ienākumi” ir paredzēts nosacījums par dzīvesvietu Itālijā vismaz 10 gadus (no kuriem pēdējos divus gadus, skaitot no pieteikuma iesniegšanas brīža un uz visu pabalsta izmaksas laiku, dzīvesvietai Itālijā ir jābūt nepārtrauktai), tādējādi paredzot nelabvēlīgāku attieksmi pret tādiem Itālijas valstspiederīgajiem, Eiropas Savienības valstu valstspiederīgajiem ar uzturēšanās tiesībām vai pastāvīgās uzturēšanās tiesībām vai Itālijā pastāvīgi dzīvojošiem trešo valstu

valstspiederīgajiem, kuru dzīvesvieta Itālijā ir mazāk nekā desmit gadi vai desmit gadi, no kuriem pēdējie divi nav bijuši nepārtraukti, salīdzinot ar tādu pašu personu kategorijām, kuru dzīvesvieta Itālijā ir 10 gadi, no kuriem pēdējos divus gadus dzīvesvieta Itālijā ir bijusi nepārtraukta?

Gadījumā, ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša:

- 2) Vai Savienības tiesības un it īpaši Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 18. pants, Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 45. pants, Regulas (ES) Nr. 492/11 7. panta 2. punkts, Direktīvas 2003/109 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts, Direktīvas 2011/95 29. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. pants, Eiropas Padomes Sociālās hartas 30. un 31. pants nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir ietverts 2019. gada 28. janvāra Dekrētikuma Nr. 4, kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar 2019. gada 28. marta Likumu Nr. 26, 7. panta 1. punktā, to skatot kopā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, daļā, kurā ir paredzēta atšķirīga attieksme pret pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kuri var iegūt tiesības pastāvīgi uzturēties ES valstī pēc piecu gadu uzturēšanās uzņemtajā dalībvalstī, salīdzinājumā ar pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kuru dzīvesvieta Itālijā ir 10 gadi, no kuriem pēdējos divus gadus dzīvesvieta Itālijā ir bijusi nepārtraukta?
- 3) Vai Savienības tiesības un it īpaši Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 18. pants, Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 45. pants, Regulas (ES) Nr. 492/11 7. panta 2. punkts, Direktīvas 2003/109 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts, Direktīvas 2011/95 29. pants nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir ietverts 2019. gada 28. janvāra Dekrētikuma Nr. 4, 7. panta 1. punktā, to skatot kopā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un kurā piekļuvei pabalstam “pamata ienākumi” Itālijas, Eiropas Savienības un trešo valstu valstspiederīgajiem ir paredzēts pienākums nodzīvot Itālijā desmit gadus (un pēdējo divu gadu laikā nepārtraukti)?
- 4) Vai Savienības tiesības un it īpaši Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 18. pants, Līguma [par Eiropas Savienības darbību] 45. pants, Regulas (ES) Nr. 492/11 7. panta 2. punkts, Direktīvas 2003/109 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts, Direktīvas 2011/95 29. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. pants, Eiropas Padomes Sociālās hartas 30. un 31. pants nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir ietverts 2019. gada 28. janvāra Dekrētikuma Nr. 4, 7. panta 1. punktā, to skatot kopā ar 2. panta 1. punkta a) apakšpunktu, daļā, kurā piekļuvei pabalstam “pamata ienākumi” Itālijas, Eiropas Savienības un trešo valstu valstspiederīgajiem ir paredzēts pienākums deklarēt, ka viņi ir nodzīvojuši Itālijā desmit gadus, no kuriem pēdējos divus gadus dzīvesvieta Itālijā ir bijusi

nepārtraukta, par nepatiesu ziņu sniegšanu paredzot būtisku kriminālatbildību?

NOBEIGUMA FORMULAS

AR ŠĀDU PAMATOJUMU

Aptur tiesvedību līdz Eiropas Savienības Tiesas nolēmuma pieņemšanai [*omissis*: procedūra]

[*omissis*: norādījumi kancelejai par šī rīkojuma pārsūtīšanu Eiropas Savienības Tiesai]

[*omissis*: tiesneša un pušu kontaktinformācija]

Neapolē, 2022. gada 16. februārī [..]

[*omissis*: paraksti]

DARBA VERSIJA